

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2TdoV/12/2013
Identifikačné číslo spisu: 9512100121
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:9512100121.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Daniela Hudáka, na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2013, v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému Ing. J. Q., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK- 2T/28/2012, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. J. Q., prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Holíča, advokáta v Bratislave, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 To 2/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. sa dovolanie obvineného Ing. J. Q. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. novembra 2012, sp. zn. PK- 2T/28/2012, bol obvinený Ing. J. Q. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

30. apríla 2012 v čase okolo 10.30 hod. v Levoči na štátnej ceste č. 1/18-Probstnerovej ceste, v súvislosti s dokumentovaním priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a podľa § 20 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktorého sa podľa hliadkujúcich policajtov Obvodného oddelenia Policajného zboru Levoča, por. C. B., ppor. S. B. a nstržm. Bc. J. R., dopustil tým, že nezastavil na príkazovej dopravnej značke „Stoj, daj prednosť v jazde!“, po uložení blokovej pokuty vo výške 60 Eur žiadal členku hliadky nstržm. Bc. J. R., ktorá riešila tento priestupok, aby mu uložila polovičnú pokutu bez vydania pokutových blokov.

Špecializovaný trestný súd mu za to uložil podľa §10 ods. 1 písm. b/, 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1, ods. 3, § 333 ods. 2, Tr. zák. Tr. zák. peňažný trest vo výmere 400,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Odvolanie proti tomuto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. apríla 2013, sp. zn.

2 To 2/2013, podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo obvinenému doručené 14. júna 2013 a jeho obhajcom 18. júna 2013 (JUDr. Ľuba Berezňaninová), 20. júna 2013 (JUDr. Tatiana Ježová) a 24. júna 2013 (JUDr. Jozef Holič).

Špecializovaný trestný súd predložil dovolaciemu súdu 22. augusta 2013 dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu 9. augusta 2013, proti citovanému uzneseniu najvyššieho súdu z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Tr. por.“) v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti namietal porušenie čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru, čl. 50 ods. 2 Ústavy SR a § 2 ods. 10 Tr. por. Podľa neho „...pri hodnotení celého priebehu konania nebolo zodpovedané, komu bol úplatok ponúknutý, ani čo bolo úplatkom. Súdny nevyhodnotil ani to, či policajti mohli reálne počuť, čo obvinený povedal. Je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd pri hodnotení dôkazov uprednostní „stanoviská“, zápisy, či úvahy policajtov na úkor vyjadrenia obvineného. Súdny svojvoľne hodnotil dôkazy, subjektívnu stránku trestného činu a motív konania obvineného.“

V zmysle § 376 Tr. por. prokurátor uviedol, že „dovolateľom namietané skutočnosti nazakladajú existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Fakt, že sa odsúdený nestotožňuje so spôsobom, akým boli vyhodnotených dôkazy, nemôže byť dôvodom pre dovolanie.“

V reakcii na vyjadrenie prokurátora obhajca obvineného okrem iného uviedol, že „súdy nesprávne právne posúdili skutok ako trestný čin podplácania. Obvinený nikdy nemal v úmysle ponúknuť policajtku úplatok, len sa snažil znížiť pokutu pod 50 Eur.“

Na rozhodnutie o dovolaní sa aplikuje Trestný poriadok v znení účinnom od 1. septembra 2011 so zreteľom na novelu Trestného poriadku realizovanú zákonom. č. 262/2011 Z. z. a na prechodné ustanovenie § 567j ods. 2.

Najvyšší súd ako súd dovolací zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na mieste, kde ho možno podať (§369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že ho treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.).

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok možno podať proti rozhodnutiu súdu uvedenom v § 368 ods. 2 Tr. por. (minister spravodlivosti aj podľa § 371 ods. 2, 3 Tr. por.), ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania v zmysle § 371 (§ 368 ods. 1 Tr. por.).

V posudzovanej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písm. a/, (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.). Súčasťou spisového materiálu je aj záznam o zložení sumy 400 Eur na účet Špecializovaného trestného súdu, ktorého identifikačné údaje svedčia o zaplatení peňažného trestu (č.l. 212). Zaplatením, t.j. vykonaním peňažného trestu došlo k jeho zahladeniu v zmysle § 92 ods. 2 Tr. zák.

Ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatel'a, ako keby nebol odsúdený (§ 93 ods. 1 Tr. zák.). Právnym dôsledkom zahladenia odsúdenia je v zmysle citovaného ustanovenia fikcia neodsúdenia. Pokiaľ nastávajú priamo ex lege (ako je to v posudzovanom prípade) alebo na základe rozhodnutia súdu právne následky spojené s fikciou neodsúdenia, treba do všetkých dôsledkov považovať odsudzujúce rozhodnutie právne za neexistujúce a na takú osobu sa hľadá ako keby odsúdená nebola.

Predpokladom podania dovolania je existencia odsúdenia páchatel'a. Pokiaľ platí fikcia neodsúdenia, ktorú zákonodarca spojil s inštitútom zahladenia odsúdenia, nemožno ju chápať iba podmienene, že pre určité prípady v trestnom konaní (ale i mimo neho) platí a pre niektoré nie. Ak nastal zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu stav zahladenia odsúdenia, ktorý znamená, že neexistuje odsúdenie, ktorým sa uložila sankcia, jeho dôsledkom musí byť i to, že žiaden zo subjektov oprávnených podať dovolanie, ho už nemôže podať.

Zahľadenie odsúdenia spojené so zákonnou fikciou neodsúdenia znamená, okrem iných následkov spojených s bezúhonnosťou určitej osoby, že vo výpise z registra trestov sa jej zahladené odsúdenie už neuvádza. Vychádzajúc z toho, že neexistuje odsúdenie, ktoré by bolo dôvodom priťažujúcej okolnosti alebo recidívy trestnej činnosti, zanikajú v trestnoprávnej oblasti nepriaznivé dôsledky spojené s odsúdením páchatel'a. Zahladením odsúdenia s fikciou neodsúdenia môže taká osoba preukazovať stav svojej bezúhonnosti. Nie je už povinná pri rôznych príležitostiach, napr. pri prijímaní do zamestnania, pri žiadostiach o niektoré povolenia, oprávnenia a pod., uvádzať odsúdenie, ktoré bolo zahladené. Platí to aj obrátene zo strany iných subjektov vo vzťahu k tejto osobe. Odpadnutie prekážky odsúdenia teda môže viesť k vzniku alebo k obnoveniu takých právnych vzťahov, ktoré občan nemohol nadobudnúť, alebo sa ich nemohol dožadovať, dokiaľ existovala prekážka odsúdenia páchatel'a.

Vážnym zásahom do stability právnych vzťahov by bolo, ak by sa na základe dovolania niektorej z dvoch hlavných strán v trestnom konaní alebo dovolania ministra spravodlivosti nový právny stav vzniknutý po zahladení odsúdenia spojeného s fikciou neodsúdenia zvrátil. Pokiaľ po podaní dovolania došlo k zahladeniu odsúdenia spojeného s fikciou neodsúdenia, dovolací súd musí dovolanie, smerujúce svojimi účinkami proti neexistujúcemu rozhodnutiu, odmietnuť podľa § 382 písm. f/ Tr. por. ako neprípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.